

stillet noget Forslag, er det af den Grund, som jeg anførte før, og som det ærede Medlem meget godt maa kende, at naar man sidder og arbejder sammen i et Udvalg og forhandler med den Minister, der har med den Sag at gøre, som man forhandler, er det paa ingen mulig Maade en Forbring, man har Høje til at stille til et Udvalg, at det altid skal opstille de yderste Forbring om den paagældende Sag, som man kunde ønske at faa gennemført. Det er noget, som intet Udvalg gør, og som heller ikke kan forlanges af Finansudvalget. Der er derfor intet Medlem i Finansudvalget, der har holdt paa, at der skulde stilles et bestemt Forslag om Forhøjelse af Tilskudet til Ustov Højskole. Hvis et enkelt Medlem havde villet det, havde han selvfølgelig været i Stand dertil, ligesom der heller ikke var det allermindste i Vejen for, at Medlemmerne her i Salen, som det er gjort angaaende andre Forhold, kunde have stillet Forslag derom. Vi have ment, at Spørgsmaalet om Forhøjelsen af Tilskudet til Ustov Folkehøjskole maatte i det hele taget følge Forhandlingen om Folkehøjskolens Stilling. Vi, som have med den Sag at gøre, arbejde selvfølgelig, naar der er Lejlighed dertil, paa at fremme denne Sag og ordne den paa den Maade, vi anse for rigtig. Men naar det ærede Medlem vil paaftaa, at Maaden at gennemføre Sager er ikke at liste og lirke, men bestemt at stille op, hvad man vil have, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det modsatte af, hvad han siger, maaste dog er Tilfældet. Naar han paaftaar, at vi i flere Aar have listet og lirket for Højskolesagen og den Lov, som derom nu ligger i Landstinget, vil jeg dog sige, at det have vi egentlig talt ikke. Vi have i de Lovforslag, vi have vedtaget her i Tinget, fremsat de Anstuelser, vi have haft om denne Sag. At vi ikke have kunnet føre dem igennem, viser dog virkelig ikke, at vi have listet og lirket. Havde vi listet og lirket, havde vi muligvis ført noget igennem, men da vi netop ikke have gjort det, men fremsat de Anstuelser, som vare vore, have vi ikke opnaaet noget. Kunne vi opnaa noget ad en anden Vej, vilde jeg anse det for heldigt. Det, som det kommer an paa for mig, er at naa et Resultat; om det sker ved at liste og lirke eller ved at trumfe det igennem, det er mig i Grunden ligegyldigt. Angaaende Kirkerne Benyttelse sagde det ærede Medlem, at jeg havde misforstaaet ham, det tror jeg ikke; men det ærede Medlem havde selv anført, at der i andre protestantiske Lande gjaldt andre Regler for Kirkerne Benyttelse, end Tilfældet er her. Jeg forøgede de Eks-

empler med et Eksempel, der er mig bekendt; men jeg anførte udtrykkelig, at jeg selvfølgelig ikke formodede, at det ærede Medlem og nogle af hans Venner vilde stille saa vidtgaaende Forbring som at frembringe den Tilstand, jeg skildrede, at man havde paa de Steder; men jeg anførte det blot som Bevis paa, hvad der fordredes, og jeg sagde, at, hvis man begyndte at røre ved Kirkerne Benyttelse her i Landet, vilde det ikke kunne undgaa, at der blev en heftig Kamp. Det ærede Medlem, som jo har studeret vor senere Historie, vil være fuldtændig bekendt med, hvilken Strid der i sin Tid førtes om Balmegnighedsloven her i Landet, og at det endog gav Anledning til et Ministerstift, hvilket som bekendt en saadan Lov vel næppe vilde kunne frembringe nu; men det viser, hvor overordentlig ivrig og hidfig den Kamp var. Jeg hævder og hævder endnu, at skulle vi vente med at bygge Kirker i de ikke grumme mange Sogne, navnlig Hedeogne, hvor Forholdene ere besværlige, til den Reform er gennemført, komme vi til at vente altfor længe.

Siden jeg har Ordet, skal jeg gøre en Undskyldning til det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valokreds (Vust). Det er mig sagt, og jeg anerkender det, at jeg har misforstaaet hans Ordinger. Jeg forstod ham saaledes, at han i det hele taget modtaalte sig Kirkebevillingerne og vilde stemme for de Vndringsforslag, som gaa ud paa at nedsette disse Bevillinger. Det glæder mig, at vi to Syder holde sammen deri, at de fattige Sogne i Sylland skulle have anstændige og ordentlige Kirker. Derimod veed jeg, at det ærede Medlem vil stemme mod den ene Kirke; men jeg tør dog maaste bede det ærede Medlem endnu betænke sig en Gang, da det ærede Medlem godt veed, at der ikke er forsojnt noget fra de paagældende Beboeres Side med Hensyn til Indbringelsen af dette Forslag, men at det beror paa tilfældige Omstændigheder, som ere det ærede Medlem bekendte, men som det ikke er værdt at fremdrage her, at dette Forslag som saa sent frem. Jeg vil bede det ærede Medlem stille sig lige saa velvillig overfor det Spørgsmaal som overfor de andre Kirker.

Det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valokreds (Bjørnbak) spurgte mig udtrykkelig om, hvad Finansudvalgets Stilling var lige overfor Bevaringen af det gamle Randers Hospital. Hertil skal jeg sige, at Udvalget har givet den nuværende Bevilling til Museet i Randers uden at stille nogen som helst Betingelse op om Bevaringen af det gamle Hospital. Det er muligt, at vi have gjort fejl. Jeg er for mit Vedkom-